

Er Middare ej Duger . . . " " " "

Fästän han brinner het.

Ponera åter nu, af en ung Boddbetjent med en skjön figure som determinerade sig til Fändrickshöflar på extra stat för 4000 Dal, (likväl wid någon främmande Armé) och til den ändan sökte någon rik Präst, flicka eller Borgardotter NB. i Småstäderna til Gemål, skulle hos mig begära handräkning i en dylik intention, så kostade de 15 R:dal., de kunna wäl ej bli med prickar, men åtminstone skall ej comma, *commacompunctum*, colon, semicolon tryka, se här ett model.

Mamsell! hwad fassig smärta!

Ert wackra lif mig ger,

Mi wet; jag har et hjerta ;:

Och ännu mycket mer.

Blott: at behaga Er,

At Er med lagrar öfwerhopa

Jag följer Årans röst:

Och tag mig S. — ur Europa!

Skall icke Turken denna höst.

En Kärleks-vers för 32 S. at Arméns Under-Officerare eller Soldater wid Hans Konlig Majeståts Lif-Garde och deras wedertli-
kar kan exempelwis låta så här:

Min kära Elka söt och liten!

För hwem som helst war mjuk och trinn!

Men wet du hwad, den bästa biten

Den faller altid på mitt sinn.

En annan gång skall denna Prospectus tillika med flera exempel
continueras. Utgifw.



Militairiske Nyheter.

Uf Trycket är nu utkommet Kongl. Maj:ts Wådiga Reglemente huru förhållas skall med Lif-Gardets, Lätta Dragonernas af Kongl. Maj:ts Lif- och Hus-Troupper ic. ic. ic.

Det är daterat samma dag som det nu warande Arméens Reglemente eller d. 23 Maji 1781, men formatet är in quarto, kostar 1 S. och består af 17 SS. Med 10:de S. börjas förhållandet i Sätt.

§. 12.

Från alla Commenderingar som icke af Generals-personer ansökas, vill Konglig Maj:t Theß Lif-Garde såsom första Regimentet och Lätta Dragonerna i Tåder befria, dock hafwa the icke at sig the Commenderingar undandraga ther någon af thesas egna Officerare hafwa högsta befälet.

Den 26 Janii gjorde Kongl. Artilleri Regimentet sin General Exercice på Ladugårds-järdet — Herr General Majoren och Commendeuren Baron Sinclair commenderade.

Den 28 Junii skedde General Exercicen wid Hans Kongl. Maj:ts Lif-Garde til fot — Herr General Majoren och Commendeuren Amnoff commenderade.

Samma dag hölts slut-Exercicen wid Hans Kongl. Maj:ts Lif-Garde til häst — Herr Öfverste Lieutenanten och Ridd. Baron Ehrensvärd commenderade.

Samma dag gick slut-Exercicen för sig wid Högsfällig Hennes Kongl. Maj:ts Lif-Regemente — Herr Öfversten och Riddaren Baron Pfeiff commenderade.

Den 30 förmiddagen efter et tidskifte af en månad upbröts Troupparna som ehuru de camperat tillsammans på en linie, likväl commenderades under Hans Konglig Maj:ts fränvaro af fyra sär-skilta Chefer.



N:o 95. utgifwes den 7 Julii eller nästa Måndag.

Stockholm, Tryckt hos Commissarien P. A. Brodén, 1783.

Dag-Bladet:

Wälsignade Tryck-Friheten.

Tredje och Sidsta Släkten,

N:o 95.

Stockholm den 7 Julii 1783.

En Tyranns Belägenhet *).

Denys är i Historien känd som Tyrann — En af dess Courtisaner, benämd Damoclés, talade en gång i Hans närvaro, med entusiasm, om Despotens wälde, Rikedommar, Arméer och åra, om hans kostbara Palatser, hans prägtiga Theater-byggnader och equipager, om hans Garderob, Féter, samt mångfaldiga nöjen, hwaraf han gjorde den slutsatsen, at Denys war den lyckligaste menniska i werlden. Tyrannen, mera upriktig den dagen än han före varit, mera upriktig än Tyranner plåga wara, sade då til honom: „Efter du tror mig wara så lycklig, skall du sjelf få njuta min lycka. Gjør dig redo, om du wil, at i morgon föreställa min person: Du skall få lära känna min belägenhet.“ — Damoclés war utom sig af glädje öfwer Furstens tilbud. I sin otåligen längtan efter den lyckfälgghet, som wäntade honom, kunde han ej sofwa öfwer natten. Dagen därpå, wid den timman, då han efter reglörne borde wakna, woro hans förmak redan upfylde af en oräknelig mängd Laquejer, Kammarherrar, och alla slags Hofmän. Man afwäktade hans tilstånd at få tråda in i Sängkammaren. Han befalte et ord — och knappast war det sagt, innan hundrade personer woro i rörelse at lyda hans wilsja. Han steg up ur sin säng för at klåda sig: Af femtio klädningar, de at dra rikaste och präktigaste han nånsin sedt, frågade man hwilken han behagade at wälja. Guld, Jouveler, band och broderier lågo på alla håll utbredda för hans ögon. En oräknelig mängd af människor, i de grannaste drägter, strömmade til at bese och upwagta Hans Majestät: Rikets förenämsta Ambetsmän stodo wördnadsfulle och bugande fring hans Toilett. Han talade: och man stälde sig liksom man

hörs-

* Inskändt och tagit ur *Amusemens Philologiques*, Tom. II. pag. 28. Quatrième Edition, de Halle, 1774.

hörde et Oracel. — Då han war klädd, fördes han in uti större rum, hvilka pryddes på det öfvermådigaste och måst lysande sätt, förkjusade helt och hållit den nya och gwinliga Regenten. Man satte honom på en slags Thron, gjord af Guld och Elphenben, samt beträkt med de dyrbaraste hyenden. Hof-fruntimmerne, sköna och färgade, omgäfwade hans person, med blottade bröst och armar, retade hans passioner, samt wissade i sina åtbörder den största undergifwenhet för hans befallningar. Wältids-timman inföll omsider, och Bordet war anrättadt i proportion emot alt det öfriga: Skänkarne woro rigtade med de härligaste winer, hvilka presenterades uti Guld och Silfverfärlil; den lufwaste Concert låt höra sig ifrån den talrikaste Orchester — med et ord: ingen ting kunde wara tilkredt med mera pragt, mera kosnad, mera förträffelighet, än denna dagen. Denys hade icke sparat något at förkjusade den storrblindade Courtisanen, och denne war drucken af sin lycka. Hans wällustiga sinnen, smickrade på så många sätt, sade honom i hwart ögnblick at han war den sällaste af alla människor — Men hans sällhet räckte ej länge. — Af en händelse råkade han at kasta up ögonen. Himmel! hwilken syn! — Han blef då warse et blottadt Swärd, som war fastadt wid toket endast med en swag tagel-tråd, och hwars skarpa udd hängde mitt öfwer hans hufwud — Strax blir han känslolös för alla behagligheter, som så intagit honom: En kall swett öfwergår hela hans kropp; Han är döf för alla de nöjen, som tilbjudas sig åt honom: Han ser nu icke annat än det dragna Swärdet, och faran. Uppfyld af den lifligaste förskräckelse ber han blott om tilstånd at slipa ifrån sitt wädeliga ställe, och betygar, at han aldrig mera, på sådant sätt, wil bli lycklig —

Sortsättning af Utdragen ur *Helvetius* se N:o 88. 91 Andra Skäcken samt 33. 40. 93 och 94 af Sidsta Skäcken.

Dom Nero på Theatren trugade sig till åskådarens bifall, så ser man Vizirerne, mera barbariska än Nero, åläggad dem at berömma sig, hvilka de öfwerlasta med pålagor, illa handtera, trampa och sönderflita. De likna härutinnan Tiberius: Under hans Regering straffade man de uslingar, hvilka i förtrycket wägade sucka och beklaga sig; ty alt är brottligt, säger Svetonius, under en Surste, som altid känner sig brottlig.

Då man blifwer warse Förtjensten i en krökt ställning framför en oskickelig Vizir, eller en föracktelig Snöpinge, så twingas man at på-

råminna sig den löjliga tvördnad, som Japonelserne bära för Franor-
ne, hwars namn de ej wåga nämna, utan at säga förut: O! *Thuri-*
sama, eller Min Nådige Herre.

„Före at blifwa en god och rätt Slaf, en Slaf, som har condui-
te, måste man börja med at wara en ejaf Wiedborgare,“ säger
Præsidenten Montesquieu.

Et Folk, som Despotismen fördärwat, hwad har det öfrigt? —
Jo, kanste det courage at beundra stora Gärningar på Theatren el-
ler i Historien — men aldrig det, at sjelf verkställa dem.

Då Holländarne affstuddade sig Tråldoms-öket, och gjorde sig
til et fritt folk, sade Balzac om dem: „Detta folk har förtjenat, at
„hafwa Gud sjelf til Konung, så wida det icke längre kunnat ut-
„härda, at hafwa en Konung til Gud.“

När Thamas-Kouli-Kan eröfrade Indien, fann denna Prints
icke flera än en enda agtningwärd människa i hela Mogols Rike;
det war en man som hette Mahmouth, och som war förwist ifrån
Hofwet.

Gifwes någon tassa mera wanhederlig för menfligheten än den
Audience en Vizir gifwer åt sina kreatur? Man ser då huru denna
upblåste mannen, i en dum alswarsamhet, med en sjelstagen myndig-
hets mine nalkas en hop bugande slafwar; och huru dessa, med ordr-
liga och nedslagna ögon, tysta och rådda, afbida darrande den Nå-
den at ihogkommas med et ögnkast.

Den, som åtnöjer sig med litet, är den enda, som aldrig kan
corromperas — Engelska Hofwet behöfde at draga til sitt parti en
förmån Engelsman af en utmärkt förtjenst. Lord Valpole går där-
före til honom och säger: „Jag har Kungens befallning at försäkra
„Er om hans protection, och at betyga den oro han hyser därför,
„at ännu icke hafwa gjort något til Er förmån, samt at tilbuda
„Er et ämbete, som kan wara mera swarande emot Edra tjänster,“ —
Innan jag yttrar mig öfwer Edra tilbud, sade den dygdiga Engels-
mannen til Ministern, så tillåten mig at få låta frambara min soupée
i Er närvaro — den blef inburen, och bestod af en färbog hwaraf
han redan spifat middag. Milord! tillade han, wändande sig til Lord
Valpole, menar Ni at en man, som med en sådan måltid är tillfreds-
stald,

fräld, kan lätteligen winnas af Hofwet? Säg til Konungen hvad Ni sedt; det är det enda swar jag har at gifwa.

Det är Despotismens egenfkap at quäfwä alla passioner; och så snart Själarne, igenom passionernas död hafwa förlorat deras drift och spänstighet; så snart Medborgarena hafwa blifwit insöfde genom yppighetens, lättjans och wäcklighetens Opium, då börjar Stat- ten at förtära sig sjelf: Det utwärtens lugn hwaraf hon tyckes wara i åtnjutande, är, för den wisas öga, icke annat, än et säkert förebud til en förestående undergång.

„Om Pesten, säger Gordon, skulle hafwa at utdela Strumpebands-
„Orden, Nådetecken och Pensioner, så skulle det finnas nog nedrige
„Predikanter, nog låga Advocater, för at påstå det Pestens Regering
„wore et Jus divinum, och at man syndar emot Honom, som på Jor-
„den sitter i Guds stad och ställe, då man i affigt at förwara sig
„för dess dödeliga smitta, wägar bruka några Preservativer.“

Dygden, om den ock i Secler warit kufwad och tryckt, återfår hela sitt lif, så snart en rättwis och dygdig Furste stiger på Thro- nen. Hans ankomst är at likna wid Solens. När denne dagens Konung genomtränger och förskingrar de mörka skyar, som betäckte Jorden, då uplifwas alt i hela Naturen, alt får et nytt och behag- ligt skick, Jordbrukare wimla redan på de gröna fälten, Skogarne återställa af glada läten, och från Ekarnes toppar höres foglarnes besjunga hans upgång *).

Announce.

I nästa Nummror får man läsa Kongs-Trädgården Poëm, insändt, och bdr wara roligt nog för alla dem som hafwa promenerat, prome- nera och skola promenera därstädes i sommar, och alla återstående som- rar. Man wil ej neka at icke wisa drag kunna wara något litet Sa- tiriska, hwilket torde misshaga läsaren, men detta stället är ej mera än et, och det kan lämnas oläst, blott Numren köpes.

*) Lycklige Swänstar! Ni känneu wärdet af denna tanken

Insändaren.

N:o 96. och 97. utgifwes den 11 Julii eller nästa Fredag.

Stockholm, Tryckt hos Commisarien P. A. Brodin, 1783.

